

ADÉU, ESTIMAT AVI

Em dic Nàdia i tinc set anys i mig. Tinc un germà petit que es diu Fran i, com tots els altres germans, és molt pesat, trapella, et molesta quan intentes fer alguna cosa... però l'estimo moltíssim!.

Hi ha gent que diu que el que més m'agrada és cantar, n'hi ha d'altres que diuen que és ballar, altres diuen dibuixar...però el que més m'agrada fer ,en el món mundial, és estar amb el meu avi. El meu avi ho és tot per mi. És la persona més intel·ligent, amable, divertida, respectuosa...

Ell és qui em va ensenyar a llegir, és qui m'ajuda amb els deures. A la tarda, al sortir de l'escola, fem els deures junts i després juguem.

És un dia de pluja. Estic esperant a l'avi a la classe. Al matí, ell em porta a l'escola i a la tarda em recull, perquè els meus pares treballen tot el dia. És molt estrany perquè l'avi sempre arriba cinc minuts abans. A mesura que els pares vénen a buscar als seus fills, jo em vaig quedant l'última. De sobte, veig una ombra des de molt lluny i crido:"l'avi", "l'avi!" Però s'apropa i..."papa"?

La mestra i el pare es saluden. Jo no entenc res del que està passant. El pare, abans de sortir al carrer, em dóna el meu paraigua. Entrem al cotxe i li pregunto: On és l'avi? Perquè ets tu aquí? I l'avi? El pare em diu que a casa m'ho explicarà tot millor i amb més calma.

A l'arribar a casa, el pare m'explica que l'avi ja no és amb nosaltres. El pare veu que faig una cara confusa, s'aclareix la veu i diu: l'avi és mort. Em quedo de pedra. El cor em va a cent per hora. Sento pànic. No puc contenir-me les llàgrimes. Estic molt dolguda, no sé què fer, estic paralitzada.

Me'n vaig a la habitació. Veig un globus al terra, m'eixugo les llàgrimes i l'agafo. És el globus que m'havia regalat l'avi!. I de sobte: cling! Tinc una idea! Inflo el globus, agafo un retolador i hi escric : ADÉU AVI. Ràpidament busco una corda, la lligo al globus, vaig a la terrassa i el deixo anar amb molta calma.

Quan el globus ja quasi no es veu penso que l'avi ja no hi és, doncs estarà amb la meva gosseta Denisse, que se'n va anar al cel fa uns quants anys...

Els enyoro molt i desitjo que es cuidin mútuament.

Adéu avi, adéu Denisse.

Nàdia Barnosell Titsch

Adéu, estimat avi

2n premi Prosa

9-11 anys